

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radmily Baďurové a soudců JUDr. Šárky Žmolilové a Mgr. Tomáše Ožany ve věci

žalobkyně: **Hana L.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Rostislavem Tomisem
sídlem Bezručovo náměstí 1977/8, 746 01 Opava

proti

žalovanému: **PhDr. Michael R., Ph.D.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátkou JUDr. Helenou Hrubou
sídlem Lidická 289/20, 746 01 Opava

o výživné neprovdané matky

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 17. 9. 2021, č. j. 7 C 289/2020-94,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v napadené části, tj. v odstavci V. výroku, **mění** takto:

Žalovaný **je povinen nahradit** žalobkyni na nákladech řízení částku 21.210 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce žalobkyně.
- II. Žalovaný **je povinen nahradit** žalobkyni na nákladech odvolacího řízení částku 2.490 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Okresní soud výše uvedeným rozsudkem přiznal žalobkyni výživné neprovdané matky ve výši 3.000 Kč za dobu od 17. 1. 2020 do 17. 1. 2022 a za dobu od 18. 1. 2022 dále žalobu zamítl, dále přiznal žalobkyni náklady spojené s porodem 10.000 Kč. Dále rozhodl ve výroku V. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, podle § 142 odst. 2 o. s. ř., kdy žalobkyně měla úspěch s výživným jen částečný.
2. Proti výroku V. o nákladech řízení podala žalobkyně odvolání, které odůvodnila tím, že svůj nárok neuplatnila na neomezenou dobu, kdy v žalobě uvedla, že požaduje výživné dle § 920 o. z., které je omezeno na dva roky. Rovněž v závěrečném návrhu uváděla, že jde o výživné na dobu dvou let. Rovněž nelze podat žalobu na výživné pouze po dobu dvou let, kdyby nepřípustně bylo předjímano, že nedojde ke změně poměrů, která by byla důvodem zániku nároku. Výrok o zamítnutí výživného za dobu od 18. 1. 2022 je dle žalobkyně nadbytečný. Navrhla změnu napadeného rozsudku tak, že jí budou přiznány náklady řízení před okresním soudem.

3. Žalovaný se k odvolání vyjádřil tak, že žalobkyně se domáhala částečně něčeho, na co nemá nárok, kdy v petitu omezení výživného po dobu dvou let neměla. Rozsudek je tak ve výroku o nákladech řízení správný a navrhuje jeho potvrzení.
4. Z podnětu včasného odvolání žalobkyně přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, podle ustanovení § 206 odst. 1 a § 212 věty první o. s. ř. v celém rozsahu se závěrem, že odvolání je důvodné a jsou podmínky pro změnu tohoto rozhodnutí.
5. Je pravdou, že žalobkyně v žalobě uvedla, že požaduje od 17. 1. 2020 výživné neprovdané matky dle § 920 o. z. a rovněž v závěrečném návrhu zmiňovala, že výživné je po dobu dvou let, rovněž advokát účtoval odměnu za výživné pouze po dobu dvou let. Nicméně petit žaloby byl formulován bez jakéhokoli časového omezení. Tento vnitřní rozpor v samotné žalobě a v závěrečném návrhu měl okresní soud odstranit výzvou žalobkyni k upřesnění či doplnění žaloby, popř. měl zjistit, zda na výživném i za dobu od 18. 1. 2022 nadále žalobkyně skutečně trvá. Okresní soud, pokud už rozpor v žalobě neodstranil, správně žalobu částečně zamítl, kdy nelze výživné přiznat za dobu přesahující 2 roky od narození dítěte. Ve věci samé, tj. v nároku na výživné, byla však žalobkyně zcela úspěšná. Pro neodstranění rozporu v žalobě ohledně doby výživného nelze jednoznačně říci, že by žalobkyně skutečně požadovala výživné i za dobu od 18. 1. 2022 nadále. Nepřesnost formulace tedy nemůže jít k tíži žalobkyně, byť žalobkyně mohla formulovat petit žaloby precizněji tak, aby nevyvolával pochybnosti a odpovídal svým zněním hmotnému právu. Formulace petitu, že výživné požaduje do 17. 1. 2022 neznamená žádné předjímání neměnnosti situace, jak namítá v odvolání žalobkyně. Naopak dle § 163 o. s. ř. lze rozsudek upravující výživné změnit právě s ohledem na případnou změnu poměrů, popř. lze zánik nároku prokazovat ve vykonávacím řízení apod.
6. Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že žalobkyně byla se svým nárokem zcela úspěšná dle § 142 odst. 1 o. s. ř. a má právo na náhradu nákladů řízení, a to odměnu právního zástupce za 4 úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsí žaloby, účast u jednání 27. 4. 2021 a 10. 9. 2021); doplnění skutkových tvrzení ze dne 2. 2. 2021 není dle odvolacího soudu účelný náklad, kdy náklady žalobkyně spojené s porodem měly být uvedeny a vyčísleny již v samotné žalobě; a dále odměna v rozsahu 1/2 za účast u vyhlášení rozsudku dne 17. 9. 2021 dle § 11 odst. 2 písmeno f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu, kdy za 1 úkon odměna činí dle § 8 odst. 2 tarifu z tarifní hodnoty 82.000 Kč dle § 7 částku 4.380 Kč, tedy odměna celkem za 4,5 úkonu činí 19.710 Kč. Dále náhrada hotových výdajů za pět úkonů činí 1.500 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen nahradit žalobkyni náklady řízení 21.210 Kč.
7. Proto odvolací soud dle § 220 odst. 1 písmeno a) o. s. ř. změnil rozsudek v napadené části, tj. odstavci V. výroku a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 21.210 Kč.
8. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud rozhodl podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a přiznal úspěšné žalobkyni 1/2 odměny dle § 11 odst. 2 c) tarifu za podané odvolání, tj. částka 2.190 Kč, k tomu dle § 13 tarifu náhrada hotových výdajů 300 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen nahradit žalobkyni náklady odvolacího řízení 2.490 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není dovolání přípustné.**

Ostrava 3. prosince 2021

JUDr. Radmila Baďurová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Lyčková, DiS.